

[Kjær Rasmussen.]

den kommende udvikling af Københavns universitet foretaget. I 1968 kom Preben Larsen-udvalgets oversigt over mulighederne på Nørre Fælled, og universitetet kom med et forslag om udflytning til Vestamager.

Det er hovedsagelig disse sidste to forslag, som har været diskuteret i den seneste tid, og diskussionen om Høje-Tåstrup placeringen er ligesom gledet helt i baggrunden. Vi tror, det er meget forkert, idet Høje-Tåstrup løsningen viser sig at indebære flere fordele, og dette er jo da heller ikke så underligt, al den stund man siden 1963 har været klar over, at der skulle ligge et storcenter ude i Høje-Tåstrup. Udviklingen i dette område er så vidt fremskredet, at arealerne hurtigt vil kunne byggemodnes. De trafikale muligheder findes også i området, idet man egentlig kun behøver at lave en kort stikvej mod syd fra Roskildevej, som forlænger S-banenettet et par kilometer; for øvrigt skal dette S-banenet jo alligevel forlænges til Roskilde på længere sigt. Man vil altså ved at foretage forholdsvis få investeringer opnå en placering af universitetet, så det ligger uhyre centralt i trafiknettet. Man har i området S-banen, man har indtil flere hovedveje, flere ringveje og flere motorveje; det var dog noget, som burde indgå i overvejelserne, synes man nok.

Vi begriber derfor ikke, at regeringen ikke har foreslået en Høje-Tåstrup løsning; for os at se ville den blive langt den billigste, og vi vil da så stærkt, som det er os muligt, opfordre regeringen til at sørge for at få anskaffet arealer derude.

Man vil gerne have et Sjællandsuniversitet, og det foreslås, at dette oprettes i Roskilde. Vi har intet imod, at der oprettes et sjællandsk universitet i Roskilde, men vi må bare fastholde, at med den beliggenhed, som et Høje-Tåstrup universitet vil få, vil dette give både en omgående og en god betjening af Sjælland. Endvidere ville et Høje-Tåstrup universitet kunne støtte Sjællandsuniversitetet i dets udbygningsperiode.

Videre foreslår regeringen, at der erhverves arealer, som på lang sigt kan sikre, at Københavns universitet får udbygningsmuligheder; og det ligger jo ligesom i luften her, at det er Vestamager, man har i tan-

kerne. Efter vores mening vil denne løsning blive både dyr og tidkrævende; idet man jo må investere både i trafik anlæg og i byggemodning af det pågældende område. Vi ved udmærket godt, at man påtænker et storcenter også derude, men forudsætningerne for at få et sådant storcenter er jo næsten utallige! Man skal have flyttet lufthavnen, og man skal have nedlagt Sydhavnen, og man skal, som jeg sagde før, have sikret, at der bliver nogle trafikforbindelser, og det er alt sammen ting, som koster oceaner af penge.

Efter vores mening burde man altså først og fremmest erhverve de nødvendige arealer i Høje-Tåstrup; her kan man starte universitetsbyggeriet omgående. Det vil kunne gå hurtigt, fordi det er i overensstemmelse med egnsplanen, og man kunne jo her sige til ministeren, at hvis ikke disse egnsplaner skulle overholdes, er der vel egentlig ikke så forfærdelig megen mening med det hele. Vi har ikke indtryk af, at man gør noget rigtigt for at overholde egnsplanerne, specielt når det drejer sig om udflytning; men jeg ville egentlig gerne have, at ministeren redegjorde lidt for dette. Det var altså den første ting, erhvervelse af arealerne i Høje-Tåstrup.

Dernæst bør man, så vidt vi kan se, erhverve arealerne som angivet i lovforslagets § 2, altså det, der kaldes for Nørre Fælled, og endelig bør man derefter interessere sig for Amager og for Roskilde, men på længere sigt. Hvis regeringen altså ønsker at være frit stillet, så vælger man den fremgangsmåde, som vi foreslår. Vi tror, at den på længere sigt vil vise sig at indeholde de fleste muligheder.

Lige til slut et par ord om de nye universiteters indhold og målsætning; det kan ikke blive ret meget, men nu er der nogle andre ordførere, som har været inde på denne problematik i dag. Det er jo klart for os alle sammen, at der er én hel masse ting i støbeskeen i disse år. Det gamle samfund knager i fugerne; fordi det simpelt hen ikke forstår at leve op til de mål, det foregiver at have — og jeg kan stadig væk ikke rigtig lade være med at mindes den behandling, vort forslag om uddannelsesstøtte fik herinde i tinget forleden dag. Der bliver sagt en masse ord om demokrati i dette land, men kun sjældent er magt-